

Tutkijoita, aktivisteja ja katukoiria

Minding Animals Conference 3
13.–20.1.2015 (New Delhi, Intia)

HETA LÄHDESMÄKI
*Historian, kulttuurin ja
taiteiden tutkimuksen laitos
Turun yliopisto*

Osallistuin kulttuurihistorioitsija-kollegani Otto Latvan kanssa viime tammikuussa Intiassa, Delhissä järjestettyyn Minding Animals -konferenssiin. Konferenssin järjesti Minding Animals International -järjestö yhteistyössä Wildlife Trust of India -järjestön sekä Jawaharlal Nehru -yliopiston kanssa.

Minding Animals International -järjestön kolmas kansainvälinen konferenssi kokosi yliopiston tiloihin lähes kolmesataa ihmistä kolmestakymmenestä neljästä maasta. Osallistujien määrä oli järjestön edelliseen, Alankomaissa, Utrechtin yliopistossa kesällä 2012 järjestettyyn konferenssiin verrattuna pieni (Utrechtissa osallistujia oli huikeat seitsemisensataa henkeä), mutta nyt muihin osallistujiin oli helpompaa tutustua ja mielenkiintoisia esitelmiä joutui jättämään vähemmän väliin. Konferenssiin osallistui eläintutkijoita eri tieteenaloilta sekä eläimistä kiinnostuneita taiteilijoita ja aktivisteja. Paikalla oli puhujia länsimaista,

mutta paljon myös Intiasta ja muista Aasian maista. Konferenssiin osallistuneiden joukossa oli erityisen paljon australialaisia, mutta myös suomalaiset olivat hyvin edustettuina: osallistujien joukossa oli yhteensä viisi suomalaista.

Kestoltaan konferenssi oli todella pitkä: se kesti seitsemän kokonaista päivää, joista yksi oli vapaapäivä. Tämä koetteli kokeneimpienkin konferenssikävijöiden kestävyyttä. Konferenssipäivät täyttyivät plenary-esitelmistä, paneelikeskusteluista, työryhmistä, dokumenttinäytöksistä ja kutsuttujen puhujien puheenvuoroista. Vapaahetkinä saattoi tutustua miljoonakaupunki Delhiin esimerkiksi paikallisen ajopelin, tuktukin kyydissä. Länsimaisista kaupungeista poiketen Delhissä liikkua ei voinut olla näkemättä toislaajisia eläimiä: katukoirat, lehmät ja apinat liikkuvat suvereenisti kaupunkitilassa. Tämä antoi hyvän muistutuksen siitä, että näkemys kaupungeista vain ihmiselle tarkoitettuna

Kuva: Heta Lähdesmäki

tilana pätee lähinnä vain länsimaihin.

Useat esitelmät ja paperit käsitelivät ei-länsimaisia aiheita, mitä pidin ehdottomasti yhtenä konferenssin parhaista puolista. Eläintutkimuksen kenttä tuntuu aiheiden ja tutkijoidenkin puolesta melko länsimaakeskeiseltä, joten Delhin konferenssi tarjosi mukavaa vaihtelua. Konferenssi myös päivitti stereotyyppistä mielikuvaa Intiasta: monessa esitelmässä käsiteltiin avoimesti toisilajisten eläinten ristiriitaista asemaa maassa. Vaikka monet eläinlajit saavat osakseen uskonnollista kunnioitusta ja palvontaa, ei Intia ole eläinten paratiisi: eläimiä kohdellaan myös huonosti ja käytetään hyväksi.

Eri tieteenalat olivat mielestäni

hyvin edustettuina konferenssissa. Itse kävin kuuntelemassa esimerkiksi maantieteilijöiden, filosofien, biologien, historioitsijoiden, etologien ja politiikan tutkijoiden työpapereita. Edelliseen järjestön konferenssiin verrattuna paikalla oli paljon historioitsijoita, mikä lämmitti meidän turkulaisten historioitsijoiden mieltä.

Konferenssin esitelmistä ja puheista useat käsitelivät eläinetiikkaa ja -aktivismia sekä villieläinten ja ihmisten välistä vuorovaikutusta. Yhteistyö Wildlife Trust of India -järjestön kanssa saattoi vaikuttaa jälkimmäisen teeman näkyvyyteen. Arvostin villieläinten näkyvyyttä, sillä olen itse kiinnostunut nimenomaan ihmisten ja villieläimiksi luokiteltujen

eläinten välisistä suhteista. Oli kiinnostavaa kuunnella esitelmiä esimerkiksi norsujen tai isojen kissapetojen ja ihmisten välisistä konflikteista ja yrityksistä ratkaista niitä. Ongelmien taustalla voi nähdä samoja ilmiöitä kuin esimerkiksi ihmisen ja suden suhteen haasteissa, vaikka eläinlaji tai maantieteellinen sijainti on toinen.

Aktivismin ja etiikan yleisyys aiheiden joukossa liittyy Minding Animals International -järjestön pyrkimykseen koota yhteen eläintutkijoita ja eläinaktivisteja. Järjestön mukaan akateemista tutkimusta ei saisi tehdä irrallaan muusta maailmasta ja muista toimijoista. Aktivistien katsotaan myös hyötyvän yhteydestä tutkijoihin: esimerkiksi eläinten hyvinvointitieteen viimeisimmistä tutkimustuloksista on hyötyä kampanjoinnissa.

Plenary-luennoista pidin erityisesti historioitsija Erica Fudgen (Strathclyden yliopisto, Skotlanti) ja filosofi, feministi Lori Gruenin (Wesleyanin yliopisto, USA) luennoista. Fudge puhui plenary-luennollaan historiantutkimuksen roolista osana eläintutkimuskenttää. Uuden ajan alun tutkijana Fudge valaisi myös sitä, kuinka eläimet voi saada ”näkyviin” ja ”kuuluviin” ihmisten tuottamista menneisyyden aineistoista. Gruenin luento käsittelee empatiaa. Hänen mukaansa eläinten oikeudet eivät ole toimineet: ajatus eläimistä oikeuksia omaavina olentoina ei ole saanut meitä muuttamaan eläinten oloja

tai kohtelua. Vaihtoehdoksi Gruen ehdotti empatiaa.

Eläinten hyvinvointitutkija Clive Phillips (Queenslandin yliopisto, Australia) käsittelee luennollaan pitkiä eläinkuljetuksia ja niihin liittyviä ongelmia. Aihe on ajankohtainen, sillä lihan ja maidon kultus kasvaa koko ajan. Animals Asia Foundationin perustaja Jill Robinson kertoi plenary-luennollaan säätiön toimista karhutarhauksen lopettamiseksi. Robinson kävi tunteisiin vetoavassa esityksessään läpi onnistumisia ja muutoksia, joita säätiö on saanut aikaan; pienistä onnistumisista ja aikaansaaduista muutoksista sai kuulla myös konferenssin työryhmissä, niin aktivistien kuin riistahallintopuolen edustajien esitelmissä.

Eläintutkimuksen nykyistä tilaa ja tulevaisuutta käsittelevää paneelikeskustelua oli kiinnostava seurata. Panelistit koostuivat tutkimuskentän pioneereista. Eläintutkimus on suhteellisen nuori tutkimuskenttä. Se on myös hyvin laaja-alainen ja hajanainen, mitä ei kuitenkaan tarvitse pitää ongelmana. Panelistit kannustivatkin tieteidenväliseen ja kansainväliseen yhteistyöhön. He myös rohkaisivat nuoria tutkijoita vaikuttamaan omalla panoksellaan kentän tulevaisuuteen. Uransa alkuvaiheessa olevat tutkijat pääsivät myös ääneen: peruuntunut plenary-luento korvattiin ex-tempore järjestetyllä, nimenomaan nuorista tutkijoista koostetulla paneelikeskustelulla.

Kaiken kaikkiaan konferenssi oli

todella antoisa ja tarjosi mahdollisuuden tutustua vilaukselta Intiaan. Seuraava Minding Animals -konferenssi pidetään kolmen vuoden päästä Pohjois-Amerikassa (tarkempaa sijaintia ei vielä kerrottu). Toivottavasti nähdään siellä! ■